

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212542
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613212542.3

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Liptovskom Mikuláši v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8 (zn.3706964), proti žalovanému Ľ. R., X.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z.. S., H. XXX/X, Z.. H., naposledy bytom K., P. R. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníkom Mesto Lipt. Mikuláš, v konaní o zaplatenie pohľadávky 3.762,21 eur s príslušenstvom, o doplnení rozsudku, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lipt. Mikuláš č. k. 8C/12/2014-69, zo dňa 10.11.2014, sa
d o p í ň a o tretí výrok, ktorý znie:
Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

odôvodnenie:

Tunajší okresný súd rozsudkom č. k. 8C/12/2014-69 z 10.11.2014 rozhodol o zaviazaní žalovaného na zaplatenie istiny 2.827,66 eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne z istiny 2.827,66 eur od 21.01.2013 do zaplatenia. Zároveň rozhodol o náhrade trov konania. Podaním z 22.12.2014, doručeným tunajšiemu okresnému súdu elektronicky v ten istý deň, žalobca, cestou svojho právneho zástupcu navrhol doplnenie rozsudku tvrdiac, že súd I. stupňa nerozhodol o časti nároku na zaplatenie 934,55 eur spolu s ročným úrokom z omeškania 8,75 % z istiny 396,39 eur od 21.01.2013 do zaplatenia.

Podľa § 166 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej Obč. súd. por.) ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. O návrhu na doplnenie rozsudku súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu účastníka na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne. Návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

Na pojednávaní, konanom na tunajšom okresnom súde 26.01.2015 sa napriek riadnemu a včasnému doručeniu predvolania nezúčastnil právny zástupca žalobcu ani opatrovník žalovaného. Súd vec prejednal bez ich prítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy.

Ako vyplýva z rozsudku tunajšieho okresného súdu č. k. 8C/12/2014-69 zo dňa 10.11.2014, predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie istiny 3.762,21 eur spolu s ročným úrokom z omeškania 8,75 % z istiny 3.224,05 eur od 21.01.2013 do zaplatenia. Ďalej z obsahu tohto rozsudku vyplýva, že súd rozhodol o priznaní časti 2.827,66 eur istiny a úroku z omeškania 8,75 % ročne z tej istej istiny od 21.01.2013 do zaplatenia zo žalovaného nároku a náhrady trov konania. Z dôvodov tohto rozsudku vyplýva, že medzi stranami konania bolo nesporným, že žalovaný vstúpil do záväzkového

právneho vzťahu s právnym predchodcom žalobcu Zmluvou o splátkovom úvere číslo 0333876967 zo dňa 17.01.2008. Tento právny vzťah je vzťahom obchodným, tzv. absolútnym obchodom, ktorý sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka o úvere, ale aj §§ 52-54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve a vzhľadom na spotrebiteľský charakter úveru aj ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom k 17.01.2008 (dátum vzniku zmluvného vzťahu účastníkov konania). Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalovaný úver vo výške 4.979,09 eur vyčerpal a nebola spornou ani jeho povinnosť vrátiť ho v 60-tich mesačných splátkach, každá vo výške 113,62 eur, splatných v čase od 20.02.2008 do 20.01.2013. Žalobca súdu neuviedol či, koľko splátok úveru a kedy žalovaný zaplatil. V podaní zo dňa 18.06.2014 žalobca tvrdí, že na úver počas úverového vzťahu žalovaný zaplatil 3.871,92 eur, čo je v rozpore s listinným dôkazom, výpisom obrátov na úverovej zmluve, podľa ktorého žalovaný zaplatil 3.989,54 eur. Zmluva zo 17.01.2008 obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 1, 2 písm. a/, b/, e/, g/ - j/, k/, l/ zákona č. 258/2001 Z.z. účinného v čase jej vzniku 17.01.2008. Úročenie premenlivou úrokovou sadzbou 12,35 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy je primerané aj vo vzťahu k dohodnutej ročnej percentuálnej miere nákladov. Žalovaný mal v 60-tich mesačných splátkach vrátiť 6.817,20 eur (60x113,62), z ktorých vrátil 3.987,54 eur, takže neuhradený zostatok dlhu splatného 20.01.2013 je 2.827,66 eur, na zaplatenie ktorých ho súd zaviazal a vo zvyšnej časti (934,55 eur) žalobu zamietol. Ak si žalobca ako súčasť žalovanej istiny 3.762,21 eur uplatnil aj právo na iné finančné plnenia než sú istina a úroky z úveru, išlo by o neprimerané znevýhodnenie spotrebiteľa. Žalobca síce netvrdil kde, kedy a akým spôsobom sa žalovaný zaviazal platiť rôzne typy poplatkov (za upomienky a pod.), ale takéto dojednanie by bolo aj tak nezlučiteľné s podstatnými princípmi (ratio legis) právnej úpravy. Poplatky za upomienku nemôžu patriť peňažnému ústavu v prípade, keď si uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškanie. Na tieto skutočnosti poukazuje rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenburgu z 21.06.2006 sp. zn. 7U 17/06. Pri spotrebiteľskom úvere zmluva musí obsahovať presnú výšku jednotlivých platieb a pokiaľ ich nemožno stanoviť, spôsob ich výpočtu. V zmluve takéto dojednanie absentuje. Navyše, spoplatňovanie upomienok je nekalou obchodnou praktikou, pretože skutočným zmyslom opakovaného a niekoľkonásobného upomínania dlžníka na splnenie jeho povinnosti nie je dosiahnutie jej splnenia, ale dosiahnutie príjmu na strane veriteľa najmä v prípade, ak dochádza k zasielaniu upomienok automatizovaným systémom, neefektívne ich viacnásobným, častým opakovaním. Predmetom konania bol aj nárok žalobcu na úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 3.224,05 eur od 21.01.2013. Úrok z omeškania žalobcovi od 21.01.2013 (deň nasledujúci po konečnej splatnosti úveru) patrí, avšak z dlžnej čiastky 2.827,66 eur. Výška úroku z omeškania je určená nariadením č. 87/95 Z.z. o 8 percentuálnych bodov vyššie ako je úroková sadzba U. M. L., platná k 1. dňu omeškania, čo k 21.01.2013 predstavuje úrok z omeškania 8,75 % ročne. Takto priznaný úrok z omeškania patrí žalobcovi do splnenia záväzku žalovaným.

Z uvedeného je zrejmé, že súd priznal v označenom rozsudku právo na zaplatenie čiastočného plnenia z dôvodov v ňom uvedených, vo zvyšnej časti nároku však nevyslovil, že žalobu zamietla. Dôvody zamietnutia žaloby v časti, vyplývajú priamo z dôvodov „pôvodného rozsudku“, najmä z 5. strany. Pre upresnenie súd uvádza, že dôvodom zamietnutia žaloby je nepreukázanie nároku žalobcu na zaplatenie iných finančných plnení, než sú istina a úroky z úveru, ktoré mu boli priznané. Súd v „pôvodnom“ rozsudku uvádza, že žalobca netvrdil kedy, kde a akým spôsobom sa žalovaný zaviazal platiť rôzne typy poplatkov (za upomienky a pod.). Pri spotrebiteľskom úvere zmluva musí obsahovať presnú výšku jednotlivých platieb a pokiaľ ju nemožno stanoviť, presný spôsob jej výpočtu. V zmluve takéto dojednanie absentuje. Navyše, spoplatňovanie upomienok je nekalou obchodnou praktikou. Rovnako nepriznanie nároku na časť úroku z omeškania je odôvodnené na konci prvého odseku 5. strany napadnutého rozsudku. Úrok z omeškania mohol súd priznať len z nároku, s plnením ktorého je žalovaný v omeškaní, čo je dlžná čiastka 2.827,66 eur. Rovnako súd v „pôvodnom“ rozsudku odôvodnil výšku aj počiatok, od ktorého úrok z omeškania priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 Obč. súd. por.): a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Pokiaľ si povinný dobrovoľne nespĺní povinnosť stanovenú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa osobitného zákona.